

РЕШЕНИЕ

№ 4973

гр. София, 19.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 13.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4278** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 84, ал. 1 и чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на С. Х., турски гражданин, [дата на раждане] в Турция, чрез адвокат Г. П., Адвокатска колегия – [населено място], със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. 3, ет. 1, ап. 24 срещу Решение № 5-В/21.04.2022 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което не е допусната последващата му молба до производство за предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят счита, че оспореният акт е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона.

В съдебно заседание, редовно уведомен, не се явява, не изпраща представител

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ при МС, редовно уведомен не се явява, представлява се от юрисконсулт П., която моли съда да отхвърли депозираната жалба, като потвърди оспорения административен акт като правилен и законосъобразен.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, се представлява от прокурор К., която излага становище за неоснователност на жалбата и в тази връзка моли съда да отхвърли същата, като потвърди оспорения административен акт.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и

събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, че с молба вх. № РД 09-В-360 от 16.02.2016 г. до Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, жалбоподателят е поискал закрила от Република България. По нея е постановено Решение № УП-В от 01.03.2022 г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което молбата му за предоставяне на закрила е отхвърлена. Издаденият административен акт не е обжалван и е влязъл в сила.

С последваща молба с рег. № КП-1538/04.04.2022 г. на РПЦ - [населено място], жалбоподателят е поискал предоставяне на закрила от Република България. По така подадената последваща молба е постановено Решение № 5-В от 21.04.2022 г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ-МС, с което е отказано допускането на последваща молба. Актът е постановен, като според мотивите на административния орган, жалбоподателят, чрез своя адвокат е бил уведомен със Съобщение с рег. № УП 3609 от 06.04.2022 г., че разполага със седемдневен срок да представи доказателства относно допустимостта на последващата молба за закрила. С молба рег. № КП-1535/1/11.04.2022 г., адвокатът на молителя е поискал удължаване срока за представяне на доказателства да бъде удължен с две седмици. В молбата е посочено, че чуждият гражданин се е снабдил със съдебно решение от Република Турция, от което е видно, че същият се намира под заплаха за своя живот в държавата си по произход, и е необходимо технологично време за представяне на документа в превод на български език. Административният орган се е позовал на нормата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, съгласно която, в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: 1. допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила; 2. не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. И в тази връзка е посочено, че законът не допуска удължаване на срока предвид, че нормата е императивна. Прието е, че молителят не представя и не се позовава на никакви нови обстоятелства, имащи съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Отделно от това, административният орган е мотивирал оспорения акт, че в интервюто, проведено във връзка с първата молба за предоставяне на международна закрила, същият е посочил, че е излежал десетгодишна присъда за извършено от него престъпление. След излизане от затвора не е могъл да си намери работа, поради което е напуснал Турция с цел да се установи в чужбина и да продължи образованието си там, както да намери по-платена работа.

Оспореният акт е връчен надлежно на своя адресат на 29.04.2022 г., а жалбата, въз основа, на която е образувано настоящето производство е депозирана чрез административния орган до съда на 09.05.2022 г., следователно същата е процесуално допустима.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

Обжалваното решение е издадено от Р. С. К., младши експерт в Регистрационно-приемателен център – [населено място], ПМЗ „кв. В.“, определен за интервюиращ орган, съгласно Заповед № РД05-271/13.04.2022 г. на Председателя на ДАБ при МС. Административният акт е издаден в рамките на предметната

компетентност на издателя му, съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 1-3 от ЗУБ. Актът е произнесен четиринадесет работни дни след сезиране на органа с последваща молба за предоставяне на международна закрила рег. № КП- 1538/04.04.2022 г., съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ.

По делото не се сочат доказателства за нарушаване правата на жалбоподателя по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ – липсват данни той да е потърсил съдействие и помощ от страна на Върховния Комисариат на ООН за бежанците и други правителствени организации /чл. 23, ал. 1 от ЗУБ/; да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а от ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 от ЗУБ. Така следва да се формира изводът, че процедурата по проверка допустимостта на последващата молба е надлежно проведена. Доводите на жалбоподателя в насока, че решението е бланкетно, са неоснователни, в него са изложени достатъчно конкретни и подробни мотиви, че преди да се пристъпи към разглеждането на последваща молба за предоставяне на международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ. В тази разпоредба е посочено, че производство за предоставяне на международна закрила не се образува, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Съгласно разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, в срок от 14 дни от подаване на последваща молба за предоставяне на международна закрила, интервюиращият орган единствено и въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца – молител, без да се провежда интервю, взема решение, с което допуска или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. От посочената правна уредба следва, че за да прецени дали обстоятелствата, на които молителят се позовава в последващата си молба за международна закрила, са нови, органът следва вземе предвид обстоятелствата, на които се основават предходните молби за международна закрила, подадени от чужденеца. На второ място органът следва да извърши преценка дали тези обстоятелства са от съществено значение за личното положение или за държавата по произход.

Интервюиращият орган не е допуснал сочените в жалбата процесуални нарушения – изяснил е всички заявени от кандидата обстоятелства във връзка с индивидуалното му положение, бежанската му история. От друга страна, по отношение на твърдението, че административният орган е допуснал процесуално нарушение, предвид отказа за удължаване срока за представяне на доказателства, съдът намира за неоснователно същото. Правилни са изводите на административния орган във връзка с липсата на предоставена със ЗУБ правна норма, която да дава възможност на административния орган да удължи този срок. В тази връзка и при анализ на обстоятелствата по делото, съдът намира, че от страна на молителя не са представени и същия не се позовава на никакви нови обстоятелства, имащи съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

С оглед наличието на влязло в сила Решение № УП-В от 01.03.2022 г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което е отхвърлена молбата за предоставяне на международна закрила на оспорващия, разглежданата негова молба е последваща по смисъла на § 1, т.6 от ДР на ЗУБ. Желанието на чужденеца да бъде допуснат до производство за предоставяне на международна закрила се основава на документ на

турски език, който представлява съдебно решение от Турция, съгласно което спрямо живота на чужденеца има непосредствена заплаха и че същият не е могъл да го представи в срок в превод на български език. От доказателствата по делото, представени с административната преписка се установява, че чужденецът е напуснал Турция поради лични проблеми и поради липса на работа, като целта му е да се установи в чужбина с оглед желанието за по-добър живот. Спрямо него не са отправяни заплахи, нито е преследван на етническа, расова или религиозна основа. Следователно при така установената фактическа обстановка, с оглед на събраните в хода на административното и съдебното производство доказателства, правилно административният орган е приел, че така наведеното обстоятелство не следва да се приеме за основателно за допускане до разглеждане на повторната молба за получаване на международна закрила. От анализа на приложената и обсъдена справка в държавата по произход на жалбоподателя се установява, че се полагат и значителни грижи за подобряване на икономиката на страната, както и че е налице спад в насилието.

Най – накрая в случаите на чл. 13 ал. 2 във връзка с чл. 76а от ЗУБ и при наличието на предпоставките визирани в тези разпоредби административният орган може и следва да издаде решение на основание чл. 76б ал. 1, т. 2 от ЗУБ, на каквото правно основание е издадено оспореното решение. Тази разпоредба предвижда, че „в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“. В конкретния случай с изследване на всички представени доказателства и при спазване на процедурата по тази норма е издадено оспореното решение. Същото е издадено при наличието на съответните материално правни предпоставки за недопускане на разглеждане по същество на последващата молба на жалбоподателя.

След внимателна оценка на всички обстоятелства по индивидуалното положение на търсещия закрила и държавата му на произход, правилно Интервюиращият орган при ДАБ при МС не е допуснал депозираната последваща молба на С. Х. до производство за предоставяне на международна закрила, предвид липсата на категорични доказателства за новонастъпили обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, без да са налице отменителните основания по чл. 146, т. 1 – 5 от АПК във връзка с чл. 91 от ЗУБ. Жалбата е неоснователна и такава следва да се отхвърли. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Х., турски гражданин, [дата на раждане] в Турция, чрез адвокат Г. П., Адвокатска колегия – [населено място], със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. 3, ет. 1, ап. 24, срещу Решение № 5-В/21.04.2022 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което не е допусната последващата му молба до производство

за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл 86 от ЗУБ.

СЪДИЯ: